ÁDÁM GYÖRGY
(1921-2011)
egyetemi tanár, ügyvéd

Búcsú Ádám Györgytől

Számomra az egészségügyi jog Don Quijotéja volt. Harcolt, de sosem bosszúvezérelte indulattal. Számára a jog Arisztotelész nyomán a szenvedély nélküli értelem volt. Ádám György fegyvere is a józanész volt.

Egyik első emlékem róla, amikor végzős diákként magával hívott a hálapénzről folytatott hazai jogi vitákra. Tőle tanultam meg, hogy emberi jogokért kiállni, elesettekért harcolni, korrupcióért szót emelni veszélyes és magányos harc egy életen át. Egy ilyen vita alkalmával emlékszem, hogy méltósággal tűrte, hogy nem adtak szót neki.

Türelmesen várt, és ha mégis szót kapott, bölcsen, logikusan érvelt. Mindig alaposan felkészült volt, emlékszem, hogy egy orvosi fórumon, míg mások tessék-lássék hivatkoztak „fantomjogszabályokra" (maga a kifejezés is Ádám Györgytől származik), mégis Ő kért a megszokott udvariasságával elnézést, sajnos nem tudja fejből idézni valamennyi jogszabályt, neki fel kell készülnie - mondta. Mint minden intelligens embernek a humor iránt is komoly fogékonysága volt.

Támadóit sosem agresszív letorkollással, hanem csakis észérvekkel és elvi következetességgel győzte le. Mikor már az orvosi műhibaperekben járt el, döbbenten láttam, hogy több ezer orvos retteg egy, akkor már nyugdíjas, idős ügyvédtől. Egy gazdag tanári pálya után, amikor mások már megpihennek, Ő belevágott az egészségügyi beavatkozás folytán károsodott páciensek jogérvényesítésébe. Mindenért meg kellett harcolnia, sokszor azért is, hogy az általa képviselt ügyfelek orvosi dokumentációját kiadja az egészségügyi intézmény.

Nem félt a különvéleménytôl, ha elvei úgy diktálták egy több száz fôs grémium kinyilatkoztatásával is szembe szállt. Nem „orvosellenes" volt, mint azt sokan próbálták róla elhíresztelni, hanem jogpárti. Egyénisé - gével, az elvek következetes érvényesítésével a jogban, a jogállamiság - ba vetett töretlen hitével, érdekvezérelt, simulékony beilleszkedésre és beolvadásra késztetô korunkban máig példa a fiatal jogásznemzedék számára.

Hitt a jog erejében az indulatokkal, igazságtalansággal szemben.
Ezt képviselte egy életen át.

Nyugodjék békében, emléke bennünk örökké él.

Sándor Judit

Dr. Ádám György az Alapítvány megalakulása, 1994 óta, segítette mun - kánkat, mint kurátor. Gyakorló orvosként ismertem meg az orvosi jog területeit, közben bôven volt alkalmam tapasztalni, mi és hogyan törté - nik a beteggel és az orvossal a gyakorlatban. Induláskor a civil munká - ról legtöbbünknek fogalmunk sem volt, arról pedig még kevésbé, hogy milyen nehézségekkel, kihívásokkal találkozunk. A betegjogi munkát végzôk számára Professzor Úr láttatni tudta az etika és a jog kijelölte keretek és a napi gyakorlat közötti éles kontrasztot és azok lehetséges feloldását. Szerepét leginkább RW Emersontól idézett mondat hozza érthetô közelségbe a kívülállók számára:
„A fény, melynek köszönhetôen látunk e világban, a megfigyelô lelkébôl sugárzik. Vedd a jólét, a mesterség, a mûvészet, a város, a gazdagság bármely formáját, és keresd kiteljesedésének gyökereit - egy személyt, egy egyéniséget fogsz a dolgok mögött találni!".

Hiszek abban, hogy a munka, amelyet segített, nem volt felesleges.

Nyugodjék békében, emlékét megôrizzük!

Matkó Ida

Dr. Losonczi Ágnes, dr. Ballay Mária, dr. Bencze Rita,
Dr. Blasszauer Béla, Csató Zsuzsanna, dr. Fábián Titusz,
dr. Jakab Tibor, Dr. Kovács József, Nagymáté Éva, Dr. Sándor Judit,
Simon Zsuzsa, dr. Surányi Gabriella, dr. Szebik Imre